

Rond de refuge zitten er enkele marmotten. Op bovenstaande foto zie je er eentje op wacht staan. Bij onraad gaat het oudste mannetje rechtop staan, maakt een luide schreeuw om de andere marmotten te alarmeren, en als alle marmotten in hun holen zijn gaat ook de bewakermarmot in zijn hol tot het gevaar geweken is.

Maandag 28 juni 2010

- Van : refuge de Chésery 1.980 m
- Naar : Samoëns 703 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.705 m
- Dalen : 2.879 m
- Duur : 8 uur

Reeds om 05.30 uur staan we op en maken we ons klaar. Staf heeft een slechte nachtrust gehad door het gesnurk in de refuge. Om 06.15 uur zijn we al op stap. En zoals het nog al dikwijls eens het geval is beginnen we meteen met een stevige klim.

Onderweg passeren we een kaasboerderijtje. De deur van het gebouw waar de kaas ligt te rijpen staat gewoon wagenwijd open. Binnenin zit het vol vliegen. Blijkbaar moeten de vliegen en andere insecten ook hun bijdrage leveren tot het rijpingsproces van de kaas.

We komen terug even op Zwitsers grondgebied. Hier vindt men geen wit-rode GR-tekens maar enkel gele plaatjes die u de weg wijzen. Op de col de Chésery (1.992 m) staat een grenssteen.

We passeren het kleine dorpje Les Allamands bestaande uit een kerkje en een tiental huizen. We hebben de indruk dat alle gebouwen leeg staan.

We overnachten op de camping in Samoëns. Het schilderachtige dorp ligt in het dal van de kleine rivier de Giffre. Doordat het eigenlijke dorp een historisch monument is, is nieuwbouw er verboden. Ook skiliften worden er geweerd. In het dorpscentrum zou een grote linde staan van 600 jaar oud doch deze hebben we niet gezien.

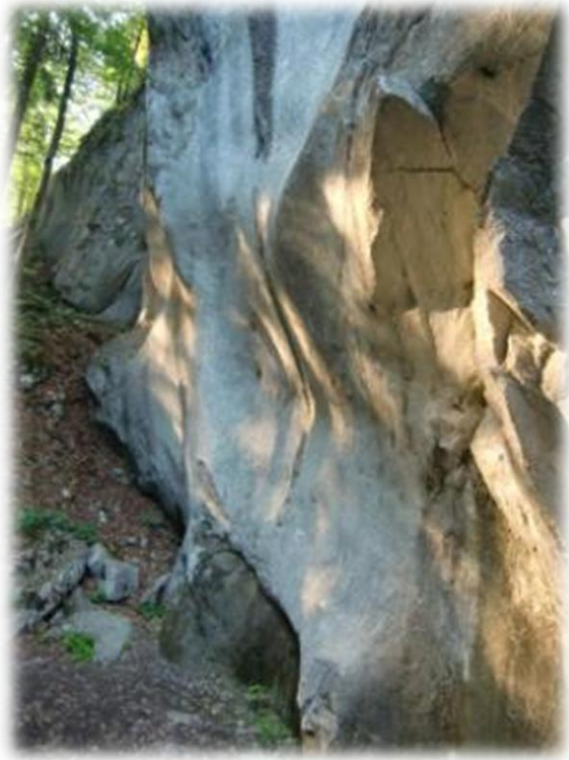
Alle deuren van de tent blijven geopend om toch maar wat afkoeling te krijgen. Enkel het muggenzeef blijft gesloten. Staf is al vroeg gaan slapen daar hij nog wat slaapuren van de voorbije nacht dient in te halen. Staf, een zeer vroom man, slaapt meestal in bidhouding. Ook onze Nederlandse vriend "Roel" is op de camping en zet zijn tentje naast het onze.

Dinsdag 29 juni 2010

- Van : Samoëns 703 m
- Naar : refuge de Moëde Anterne 1.996 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 1.600 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 10 uur

Bij het ontwaken op de camping in Samoëns vernemen we van Roel, de Nederlander, dat hij gisteren zijn knie bezeerd heeft. Hij neemt dan ook afscheid van ons want hij denkt niet dat hij tot in de refuge de Moëde Anterne zal geraken. Na de tocht heeft Roel, per mail, laten weten dat Samoëns zijn eindpunt was geweest. Reeds na één kilometer was de pijn in zijn knie niet meer te harden en is hij naar de dokter moeten gaan. De meniscus was beschadigd en hij mocht niet verder meer stappen.

Eerst volgen we een stukje van de oevers van de Giffre en vervolgens gaan we door de “sortie supérieure des gorges”. Dit laatste lijkt wat op het Müllerthal in Luxemburg.

De cascade (watervallen) van Rouget is het meest bezienswaardige en ook het indrukwekkendste van alle watervallen rondom Sixt. De twee delen vormen een totale hoogte van meer dan tachtig meter waar het water naar beneden stort.

De alpenroos, bij ons beter gekend als “azalea” komt veel voor in de Alpen waar ze beschermd is behalve dan in Zwitserland waar ze geplukt mag worden. De plantjes kunnen tot honderd jaar oud worden en bloeien van mei tot augustus. Net nadat de sneeuw verdwenen is in mei kent deze plant de grootste bloei.

Aan de refuge Alfred Wills (1.808 m) houden we een rustpauze, eten en drinken er wat. In de verte horen we al wat gerommel en ook de bewolking neemt toe. Maar we maken ons geen zorgen want tot hier toe hebben we nog geen regen gehad, laat staan een onweer. We denken dan ook dat het onweer niet voor ons is. We zijn dan ook niet zo bezig met het weer maar we zijn meer in de weer met het verjagen van steekvliegen. Henk heeft er zo geen last van maar Ludwig en Staf wel.

In de buurt van de refuge merken we op enkele meters afstand een marmot. Ze trekt zich weinig van ons aan en loopt wat rond. De marmot is familie van de eekhoorns en is een knaagdier. Ze is beschermd doch in de buurt van de hutten mag ze verdelgt worden omdat de marmot ook gangen graaft en hierdoor ook funderingen ondergraaft. In de winter neemt de marmot een winterslaap in een van zijn talrijke holen. Na de winterslaap heeft de marmot zowat de helft van zijn gewicht verloren. Van het vet van de marmot wordt ook zalf gemaakt voor een te droge huid. Het is een sociaal dier die in familieverband leeft. Ze communiceren door een fluitend geluid te maken. Historici wijzen er echter op dat de marmot, nog voor de rat, de builenpest heeft verspreid. Hierdoor heeft de marmot miljarden mensenlevens op zijn geweten en komt ze op de tweede plaats, na de malariamug, als meest dodelijkste dier. De marmot kan 15 tot 18 jaar worden en weegt gemiddeld 8 kilo. Ze meet gemiddeld 60 centimeter, de staart van 15 centimeter meegerekend.

Op weg naar de col d'Anterne 2.257 m breekt er een zwaar onweer los. De GPS en de GSM's worden uitgezet om geen bliksem aan te trekken. Tevens gaan we nu twintig tot dertig meter van elkaar voor het geval de bliksem inslaat op de verkeerde plaats. Dan is er toch maar één slachtoffer en geen drie. De fototoestellen worden eveneens opgeborgen. We krijgen donder, bliksem, hevige regen, wind, mist en hagel. Als we aankomen in de refuge zijn we door en door nat. Gelukkig blijft het nu droog en steekt er een flinke wind op. We kunnen nagenoeg al onze spullen nog drogen op de wasdraad.

Woensdag 30 juni 2010

- Van : refuge de Moëde Anterne 1.996 m
- Naar : Chamonix 1.050 m
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 1.367 m
- Dalen : 2.282 m
- Duur : 7 uur

Om 06.00 uur beginnen we aan onze laatste stapdag. We kunnen genieten van een mooie zonsopgang en ook de maan is nog zichtbaar.

De witte berg op de achtergrond is de Mont Blanc, de hoogste berg van de Alpen.

We krijgen heel wat sneeuwvelden voor de voeten geschoven maar door het vroege uur is de sneeuw nog hard en van goede kwaliteit. Door de goede zichtbaarheid kunnen we ook makkelijk de sporen in de sneeuw volgen en hier en daar vinden we zelfs een stukje pad terug.

Henk doet het, in de sneeuw, op zijn hondjes.

Na flink wat klimwerk komt onze laatste col dan toch in zicht.

Col du Brevent met zicht op Mont Blanc.

Meer dan duizend meter dalen en we zijn in Chamonix, het einde van deze tiendaagse trekking.

We hebben weer een hele belevenis achter de rug. 236 kilometer hebben we deze week afgelegd. We hebben 19.764 meter gestegen en we hebben 19.905 meter gedaald. In tien dagen tijd hebben we 77 u 30' gestapt. In totaal hebben we nu 1.957 kilometer van de GR 5 afgelegd. We hebben alle dagen zon gehad en we hebben maar één enkel onweer over ons heen gekregen. Staf en Ludwig zijn gewend van dergelijke tochten te lopen. Voor Henk was het echter de eerste keer dat hij een berg heeft gezien, laat staan dat hij er al gewandeld zou hebben. Maar Henk heeft dat zeer goed gedaan en dit in alle omstandigheden. We hebben er dan ook alle vertrouwen in dat Henk eveneens tot in Nice zal geraken. Het is wel een zware tocht geweest. We hebben dan ook afgesproken om het volgend jaar iets kalmer aan te doen.

Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Contact Staf : stafkaart@skynet.be

Contact Henk : info@houthandeljansen.nl